

บันทึกการตอบข้อหารือศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางการพิจารณาอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ในกรณีที่มีการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในโรงงานผลิตน้ำแข็ง

สำนักงานเทศบาลตำบลได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมอนามัย เพื่อขอหารือเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาว่ากิจการโรงงานน้ำแข็งที่มีการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในกระบวนการผลิตต้องขอรับใบอนุญาตกิจการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่

ด้วย เทศบาลตำบล มีข้อหารือ กรณีโรงงานน้ำแข็งประกอบกิจการผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง ซึ่งได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยโรงงานน้ำแข็งมีน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในครอบครองเพื่อใช้ในกิจการ และมีใบรับแจ้งการประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ (แบบ ธพ.น.๒) ตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เนื่องจากเจ้าพนักงานชุดปฏิบัติการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง ตำรวจภูธร ได้สืบสวนและตรวจสอบสถานประกอบกิจการดังกล่าว และแจ้งว่าโรงงานน้ำแข็งไม่ได้ยื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม น้ำมันเชื้อเพลิงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานในเรื่องดังกล่าว เทศบาลตำบลจึงขอหารือในประเด็นต่อไปนี้

๑. การประกอบกิจการของโรงงานน้ำแข็งที่มีการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับใช้ในกิจการเข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยหรือไม่ อย่างไร

๒. การประกอบกิจการใด ๆ ที่อาจมีการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงไว้สำหรับใช้ในกระบวนการผลิต หรือใช้สำหรับธุรกิจของตนเอง มิได้สะสมเพื่อสำหรับ “การค้า” เข้าข่ายที่จะต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยหรือไม่

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อกฎหมาย

๑. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒^๒ และมาตรา ๓๓^๓

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๕๗๒๐ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ ซึ่งกรมอนามัยมีถึงนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบล

๒. เทศบัญญัติตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐

หลักในการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ที่ดำเนินกิจการตามประเภทที่ถูกกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้นต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ นอกจากนี้ สำหรับผู้ที่ดำเนินกิจการในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

ความเห็นในประเด็นข้อหารือ

ข้อหารือ ๑ การประกอบกิจการของโรงน้ำแข็งที่มีการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับใช้ในกิจการ เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยหรือไม่ อย่างไร

ความเห็น หากโรงน้ำแข็งมีกิจการหลักที่ได้รับอนุญาต คือกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท ๓ (๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง โดยกระบวนการผลิตน้ำแข็ง จะต้องมี การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ใช้ในการเดินเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตน้ำแข็ง ซึ่งไม่ได้เก็บสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงไว้เพื่อจำหน่ายให้กับผู้อื่นในลักษณะที่เป็นการค้าแต่อย่างใด ดังนั้น การเก็บสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงในกรณีนี้ไม่เข้าข่ายที่จะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท ๑๒ (๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อหารือ ๒ การประกอบกิจการใด ๆ ที่อาจมีการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงไว้สำหรับใช้ในกระบวนการผลิต หรือใช้สำหรับธุรกิจของตนเอง มิได้สะสมเพื่อสำหรับ “การค้า” เข้าข่ายที่จะต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยหรือไม่

ความเห็น กรณีที่กิจการใด ๆ ที่มีกิจกรรมหลักเข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอยู่แล้ว โดยที่กิจการดังกล่าวมีการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ใช้ในการผลิตหรือการให้บริการซึ่งเป็นกิจกรรมหลักของกิจการนั้น แต่ไม่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงในลักษณะที่เป็นการค้า กิจการดังกล่าวจะไม่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท ๑๒ (๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่ง

---

^๒ **มาตรา ๓๒** เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

^๓ **มาตรา ๓๓** เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๒) ก็ได้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม แต่อย่างไรก็ตามผู้สะสมน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ใช้ในกิจการของตนเอง จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสัญลักษณ์ตามข้อบัญญัติท้องถิ่นด้วย และควรสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในปริมาณที่เหมาะสมและสอดคล้องกับอัตราการผลิตหรือขนาดของการประกอบกิจการ โดยคำนึงถึงความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงด้วย

(นายสมชาย ตูแก้ว)

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

